

violvirtuoos

georges maes

Als er iemand in de ware zin van het woord leeft voor de muziek dan is dit wel de directeur van het Muziekconservatorium te Oostende, de violvirtuoos Georges Maes, in de Koningin der badsteden geboren op 26 mei 1914.

Voor hem was de viool zijn roeping en daarom ook ging hij studeren aan het Koninklijk Conservatorium te Gent alwaar hij volgende diploma's behaalde :

Eerste prijs met onderscheiding, no-
tenleer (1930)

Eerste prijs met grote onderscheiding,
viool (1932)

Eerste prijs met onderscheiding, ka-
mermuziek (1933)

Eerste prijs met onderscheiding, snaar-
kwartet (1934)

Eerste prijs met onderscheiding, har-
monie (1936)

Eerste prijs, contrapunt (1937)

Eerste prijs met grote onderscheiding,
fuga (1938)

Prijs voor virtuositeit met grote onder-
scheiding, viool (1935).

Dat alles was hem echter niet voldoende want hij ging ook toondichtkunst en orkestdirectie leren bij de heer Toussaint de Sutter, die, vooraleer het Gentse Conservatorium te leiden, eerst te Oostende aan het hoofd stond van het Muziekconservatorium. Georges Maes studeerde verder viool met de heer Zimmer en Maëstro Jacobsen en volgde nog de leergang Muziekgeschiedenis bij de heer Fl. van der Mueren aan de Rijksuniversiteit te Gent.

Nadat hij leraar werd aan de Muziekacademie te Aalst en lid geworden was van het Nationaal Orkest van België, maakte hij van 1940 tot 1945 deel uit van het Kwartet De Groote, dat concertreizen maakte in het buitenland.

In 1945 stichtte hij het Kwartet Haydn waarvan hij vanaf het begin leider was. Daarmede concerteerde hij in België, Engeland, Frankrijk, Nederland, Zwitserland, Tsjecho-Slovakije en Spanje. Nu is hij ook nog leraar Kamermuziek aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel, lid van de Internationale Muziekkampen voor Jeugd en Muziek, lid van de Commissie van Advies tot bevordering van de Muziekkultuur in het Vlaamse landsge-
deelte, lid van de Commissie voor de Kunsthumaniora (muziek); lid van de Verbeteringsraad van het Muziekonderwijs en lid van het Inrichtend Komitee van de Nationale Muziekwedstrijd Pro Civitate.

Wat Georges Maes echter bijzonder aan het hart ligt is het Belgisch Kamerorkest. Sinds de stichting van dit ensemble in 1958 heeft het onder zijn leiding, jaar na jaar een steeds meer vooraanstaande plaats ingenomen in het concertleven van ons land.

Het menigvuldig optreden van deze musici in het kader van het Festival van Vlaanderen, dat zonder het Belgisch Kamerorkest bijna ondenkbaar meer zou zijn, bezorgde hen een internationale faam. De buitenlandse pers beschouwt dit orkest als een representatief bewijs van de hoogstaande kulturele activiteiten in ons land. Zoals de grote vreemde ensembles putten zij in de schatkamer van vergeten muzikale kunstwerken en verrijken het Kamermuziekrepertorium. Daarbij gaat hun bijzondere aandacht naar composities van Belgische toondichters.

In zijn streven naar volmaaktheid stelt Georges Maes zich krachtige imperatieven: een perfecte afwerking, een individuele virtuositeit van alle musici, eenheid in stijl en interpretatie, evenwicht in de klankpanelen, een verfijnde nuancering, een warme sonoriteit, en historisch verantwoord klankbeeld, kortom: Muziek beleven.

Geen wonder dan ook dat het Belgisch Kamerorkest in 1968 de eerste trofee, genaamd «Fuga» en het diploma van de Unie van Belgische Componisten voor de grote diensten bewezen aan de muziek van eigen bodem bekwaam. Voor het volgend concertseizoen zijn verschillende buitenlandse reizen voorzien o.m. naar Joegoslavië, Duitsland en Frankrijk.

De kritiek is hem steeds gunstig geweest en zo konden we eens lezen in «De Standaard»: «De homogeniteit van het Belgisch Kamerorkest, die in een zo beperkt ensemble meer zorg vraagt dan men vermoedt, was zeer zuiver. Georges Maes, de concertmeester en leider, wiens zuivere zin voor stijl wij reeds lang kennen, weet zijn ensemble te dwingen tot prestaties van een benijdenswaardig gehalte... Hij leidt zijn strijkersgroep, terwijl hijzelf staande de eerste viool speelt en hij doet dit men een buitengewone handigheid en vanzelfsprekende, natuurlijke muzikaliteit zonder de minste aanstellerij».

We zijn er vast van overtuigd dat we nog lang zullen mogen genieten van het vioolspel van Georges Maes want voor hem is muziek: leven.

Ferdinand Milleville.

Slechts 100 fr. voor

een jaarabonnement op

« De Kinkhoorn ».

Spotgoedkoop,

maar degelijk!
